

IV APLEC DE GEGANTS I CABETS A ONTINYENT

La manta al coll y el cabacet, mo'n anirem cap a Ontinyent. La manta al coll y el cabacet, mo'n anirem, mo'n anirem... Així començà un cap de setmana de finals d'octubre, amb aires estiuençs.

Sortirem dissabte a primera hora del matí de Barcelona camí de la capital de la comarca de la Vall d'Albaida, al País Valencià.

Anàvem amb els gegants del Pi per apadrinar una nova parella que s'havia d'estrenar aquell cap de setmana; els Gegants Jueus d'Ontinyent. Ells, acompanyant als Cristians i als Moros, completen la clàssica trilogia de gegants, present a moltes de les nostres representacions geganteres.

Muntàrem a l'autocar i.....

Arreando, chim, pam, pum! Arreando, chim, pam, pum!

Després d'unes quantes hores d'un viatge alegre i divertit arribarem al nostre destí, la bonica i pròspera ciutat d'Ontinyent. Allà ens estaven esperant per participar a la festa del bateig que es celebrà dissabte a la tarda.

El nous gegants ja llüien les seves esplèndides figures acompanyats dels seus "germans" els cristians i els moros. També ens esperava l'altre padrí de la cerimònia, el cantautor Paco Muñoz, que esdevingué un dels grans protagonistes de la festa, doncs una vegada fets els parlaments i l'entrega de records, ens amenitzà la tarda amb les seves cançons per a grans i xics essent el resultat una fantàstica i animada vetllada.

Arreando, chim, pam, pum! Arreando, chim, pam, pum!

IV APLEC DE GEGANTS I CABETS A ONTINYENT

Després d'un sopar geganter amb la resta de colles que l'endemà participarien a l'aplec, anàrem a voltar pel poble i a veure el correfoc que feren les fil-loxeres de Sant Sadurní d'Anoia.

Els carrers engrescats i la gent saltant i ballant al voltant del foc ens animava a continuar la festa fins a altes hores de la matinada, però ens vam retirar a una hora prudent ja que a l'endemà ens tocava carregar.

Arreando, chim, pam, pum! Arreando, chim, pam, pum!

Ja és diumenge, dia de l'Aplec. Anem a buscar els nostres gegants que al costat dels amfitrions dormírem en un edifici a prop de l'Ajuntament. Però vet aquí quina sorpresa no apareixen les claus del local..... i ara què fem???forcem el pany?? entrem a l'assalt?? truquem als bombers??, qualsevol cosa però ràpid, que ja ens estan esperant la resta de colles al punt de trobada. Per fi arriben les claus, poden agafar les figures i

Arreando, chim, pam, pum! Arreando, chim, pam, pum!

Cap a l'esmorzar i l'inici del cercavila. Aquest discorregué envoltat d'un públic entusiasta i participatiu que al llarg de tot el recorregut no va parà ni un moment d'aplaudir i animar al pas dels gegants. Una vegada a la plaça i amb un ambient càlid per la temperatura ambient (30 graus) i la calor humana que emanava de l'entusiasta i nombrós públic assistent, es feren els balls i l'entrega de records als participants, donant per conclosa la festa i cap a dinar..... Deu n'hi do quina festassa ens esperava i quin entorn !! inenarrable !! un veritable dinar de festa major, amb musica de gralles i tabals entre plat i plat i un fabulós ambient. I ara si que axó s'acaba..... i fins l'any que bé ?? doncs no, perquè aquest Aplec es quadriennal, això vol dir que fins l'any 2010 res de res.....llàstima..... Ontinyent ens heu robat el cor i l'any que bé trobarem a faltar la vostra festa, però n'esteu segurs que ens tornarem a trobar qualsevol dia a qualsevol indret i ens ho tornarem a passar d'allò més bé.

Moltes gràcies per la vostra acollida i fins la propera.

La manta al coll y el cabacet, mo'n anirem al Postiguet.
La manta al coll y el cabacet, mo'n anirem, mo'n anirem al Postiguet.

Arreando, chim, pam, pum! Arreando, chim, pam, pum!

MOLTES GRÀCIES, ONTINYENT !!!!!!!

Carlos Alonso — Nov. 06

Fotografies: arxiu El Món Geganter